

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Summula Casuum Conscientiæ

In Qva Agitur De Præceptis Ecclesiæ, De Officio Confessarii, Ac De
Censuris

Petrus <a Sancto Josepho>

Coloniæ Agrippinæ, 1652

Articulus V. De peccatis, & pœnis violantium interdictum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41572

Etsi iura prohibeant ne personæ, quæ interdicto generali personali subiacent, officia diuina audiãnt, aut Sacramenta recipiant, non tamen propterea eas priuant Ecclesiastica sepultura.

Quod si interdictum personale sit speciale, certum est eo ligatum, siue sit laicus, siue clericus, non posse antequam absoluaatur, in loco sacro sepeliri; modo speciatim denunciatus sit interdictus.

Interdictus ab ingressu Ecclesiæ, non potest in Ecclesia diuina officia audire, vel celebrare, nec frui Ecclesiastica sepultura, si impœnitens moriatur. Poterit tamen sic interdictus, in priuato oratorio facere, vel audire Sacrum.

Non pauci putant eiusmodi interdictum posse Sacramenta in Ecclesia recipere, quando diuina officia non recitantur; quia interdictus ab ingressu Ecclesiæ, non est priuatus vsu Sacramentorum, sed tantum vsu diuinorum officiorum, & sepulturæ. Verum quia hæc ratio ex nullo iure probatur opposita sententia nobis probabilior videtur; cum enim quis ab ingressu Ecclesiæ simpliciter interdictus est, non est ratio cur p. r. se loquendo, magis ei liceat in Ecclesia Sacramenta recipere, quam diuinis officiis interesse.

Propter interdictum non priuatur quis vsu iurisdictionis exterioris; Vnde potest interdictus etiam denunciatus, excommunicare, & ab excommunicatione absoluere.

ARTICVLVS V.

De peccatis, & pœnis violentium interdictum,

IN primis violare interdictum in materia Sacramentorum, est ex genere suo peccatum mortale. Quod non tantum verum est, quando interdictum est personale speciale, sed etiam quando est personale generale, aut tantum locale.

Clerici

Clerici verò qui in materia prædicta violant interdictionem, irregularitatem contrahunt. Censentur autem violare, tum si ipsi interdicti Sacramenta prohibita administrent, tum si cum non sint interdicti, administrent in loco interdicto; at non, ex probabiliore sententia, si Sacramentum conferant personæ interdictæ, quando nec locus, nec ipsi sunt interdicti. Quia talis poena nullibi in iure infligitur.

Verùm in hoc ultimo casu, etsi conferens Sacramentum non fiat irregularis, imponitur illi ipso iure interdictum ab ingressu Ecclesiæ. Quod intellige, modò Sacramentum suscipiens sit denunciatus.

Similiter ut incurratur irregularitas, administrando in loco interdicto, oportet ut tale interdictum sit publicè denunciatum. At interdictus Sacramentum conferens, irregularitatem contrahit, etsi ipse denunciatus non sit.

Non tamen incurritur irregularitas à clericis administrantibus Sacramentum aliquod, cuius usus non requirit actum Ordinis, ut si Sacerdos interdictus priuatim aliquem baptizet. Vnde à fortiori Parochus interdictus assistens Sacramento matrimonii, irregularitatem non contrahit.

Etsi incurratur irregularitas modis iam dictis, propter usum actiuum Sacramentorum, qui est actus Ordinis, non tamen propter usum passiuum, seu receptionem eorum.

Secundò clerici violantes interdictionem, in materia diuinorum officiorum, per se loquendo peccant mortaliter. Quod non tantum habet locum in aliis interdictis, sed etiam suo modo in generali locali, ita ut clerici peccent grauiter, si in celebratione officiorum non seruent conditiones supradictas.

Imò ommissio vnus ex illis conditionibus, videtur sufficiens materia ad peccatum mortale, ut si tem-

poris

pore interdicti localis generalis, officia diuina ianuis apertis recitatur: quod verius existimo, etsi forte nullus ingrediatur. Excusat tamen à mortali peccata materia, vt si ianua valde exiguo tempore sit aperta, quando officium recitatur.

Dixi *tempore interdicti localis generalis*, nam quando interdictum locale est speciale, incurritur irregularitas officia celebrando, etiam ianuis clausis, & sine pulsu campanarum.

Rursus clerici violantes interdictum in materia iam dicta, incurrit irregularitatem. Verum ad incurrendam hanc poenam, ob violationem interdicti localis, debet locus interdictus esse denunciatus.

Requiritur etiam vt clericus exerceat actum sui Ordinis, eo modo quo à laicis exerceri non potest. Vnde subdiaconus cantans solemniter epistolam tempore interdicti, fit irregularis, non autem si non solemniter, seu sine manipulo canat.

Item sacerdos fit irregularis, celebrando in loco interdicto. Imo & Episcopus, si celebret in loco à se interdicto, antequam interdictum tollat: at exercens minores Ordines, ex multorum sententia, irregularitatem non contrahit.

Incurrunt quoque clerici priuationem electionis actiua, & passiuæ, violando interdictum, modo iam explicato, ita vt neque eligere, neque eligi possunt. Ac præterea possunt per sententiam iudicis, affici aliis poenis, vt priuatione beneficiorum, &c.

Clericus non interdictus celebrans coram personaliter interdicto, non fit irregularis. Idem dici potest si celebret coram suspenso, vel excommunicato, etiam vitando.

Non tamen dubium est, quin peccet mortaliter communicans cum nominatim interdicto, in iis quæ specialiter ipsi prohibita sunt. Imo clericus sic communicans interdicatur ab ingressu Ecclesiæ, donec satisfaciat ad arbitrium illius, qui tulit interdictum.

Dico,

Dico, cum nominatim interdicto, nam si quis non sit nominatim interdictus, sed denunciatus, non est peccatum cum eo communicare in predictis. Ceterum ex communi sententia, quando fertur personale interdictum, contra aliquam communitatem, singulæ personæ eam constituentes censentur nominatim denunciatæ interdictæ, adeoque sunt vitandæ.

At neque ille irregularitatem contrahit, etsi graviter peccet, qui Missam, aut divina Officia audit in loco interdicto: aut qui facit ut sacerdos interdicto, aliaue censura affectus coram se celebret: vel ut non interdictus coram se interdicto, aliaue censura inuito Sacrum faciat.

Tertio qui interdictus, aut suspensus est ab ingressu Ecclesiæ, sit irregularis, si in Ecclesia celebret, non autem si extra Ecclesiam, vel in oratorio privato sacrum faciat: nisi etiam suspensus sit à divinis.

Peccatum est ex se mortale, violare interdictum in materia Ecclesiasticæ sepulturæ. Incurritur etiam ipso iure maior excommunicatio, tum ab iis qui aliquem sepeliunt in loco nominatim interdicto, tum ab iis qui nominatim interdictum sepeliunt in loco sacro.

Deinde clerici in funere exercentes proprium aliquem actum Ordinis, incurrunt irregularitatem.

Probabile etiam est fidelem sepultum in loco sacro, contra interdictum exhumandum esse quamdiu viget interdictum, etsi aliqui oppositum sentiant.